

В. О. Мазур

Макогонов Володимир Сергійович

МАКОГОНОВ Володимир Сергійович (04. 02. 1939, Харків – 25. 12. 2015, Дніпропетровськ, нині Дніпро) – актор, режисер. Чоловік [В. Макогонової](#). Заслужений артист України (1975). Закін. Харків. інститут мистецтв (1965; викл. В. Чистякова, А. Літко). Від 1964 – арт. Харків. ТЮГу; 1965–68 та 1980–82 – Харків. укр. муз.-драм. театру ім. Т. Шевченка; 1968–69 – Сум. муз.-драм. театру ім. М. Щепкіна; 1969–80 – Дніпроп. укр. ТЮГу; 1982–2013 – Дніпроп. укр. молодіж. театру. Автор постановок у Дніпроп. театр.-худож. коледжі – «Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка (1981) «Житейське море» І. Карпенка-Карого (1996), «А світанки тут тихі» за Б. Васильєвим (1996), «На всякого мудреця доволі простоти» О. Островського (1999), «Влада темряви» Л. Толстого (2002), «З коханням не жартують» П. Кальдерона (2010). Як актор виконував ролі переважно героїчного, трагічного та драм. плану; вирізнявся могутнім темпераментом, благородною пластикою, широким голосовим діапазоном. Режисер. роботам М. приманна виразна громадян. спрямованість.

Основні ролі

Гирявий («97» М. Куліша), Борис («Доки сонце зійде, роса очі виїсть» М. Кропивницького), Я. Картатий («Собор» за О. Гончаром), Діжа («Хто за, хто проти» П. Загребельного), Запорожець («Планета Сперанта» О. Коломійця), Юліус Фучик («Репортаж» за Ю. Фучиком), Андрій («Тарас Бульба» М. Гоголя), Понтій Пілат («Майстер і Маргарита» за М. Булгаковим), Городулін («На всякого мудреця доволі простоти» О. Островського), Віктор («Варшавська мелодія» Л. Зоріна), Лоренцо («Чума обом родинам вашим» Г. Горіна), Степан Разін («Я прийшов дати вам волю» за В. Шукшиним), Людина з книгою («До побачення, хлопчики!» Б.

Байєра), Ангел Д («Божественна комедія» І. Штока), Дон Алонсо («З коханням не жартують» П. Кальдерона), Рішельє («Три мушкетери» за А. Дюма), Цезоній («Калігула» А. Камю), Карл Моор («Розбійники» Ф. Шіллера), Альфредо Аморозо («Філумена Мартурано» Е. де Філіппо).

Основні вистави

«Людина за бортом» А. Школьника (1983), «Червона Шапочка» Є. Шварца (1986), «Провінціалки» Я. Стельмаха (1987), «Чарівні обручки Альманзора» Т. Габбе (1988), «Підступність і кохання» Ф. Шіллера (1989), «Дві Баби-Яги» Р. Сефа, Т. Кареліної (1991), «Ай, та братець Кролик!» А. Арцишевського, В. Лимарева (1992), «Ап-чхи! (Царівна-жаба)» Р. Сефа, Г. Еджибії (1994), «Лисиця, яка впала з неба» Н. Шейко-Медведєвої (1994), «Синьйор Мяу» Г. Макарчука, «Кумедна пригода» К. Гольдоні (обидві – 1995), «Троє з Простоквашиного» Е. Успенського (1998), «Кохання Робін Гуда» Л. Філатова (2002), «Хто поїде в Канаду?» Т. Клебанської (2004), «Принцеса і сажотрус» Л. Жуховицького (2006), «Веселий Роджер» Д. Салімзянова (2007), «Солом'яний бичок і рок-група “Ко-за-чок”» В. Нестайка (2012).

Рекомендована література

1. Макогонова Вл. Дніпропетровський театр юного глядача ім. Ленінського комсомолу // Театри Дніпропетровщини. Дн., 2003;
2. Єфимов В. Між Театром і театром. Дн., 2012;
3. Абрамова Т. Звено в цепи времен // Театр плюс. 2013. № 29.

Бібліографічний опис:

Макогонов Володимир Сергійович / В. О. Мазур // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60819>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).